

Olvasmány
Bölcs 18, 6–9

Az Egyiptomból való kivonulás éjszakája nem érte váratlanul atyáinkat, mert hittek, Uram, a te esküvel megerősített ígéreteidnek. Így bátran néztek az események elébe. Bizalommal várta néped az igazak szabadulását és a gonosz ellenség vesztét.

Amivel ugyanis az ellenséget sújtottad, azzal minket felmagasztaltál, amikor hívtál bennünket. Mert titokban áldozták fel a bárányt a dicsó atyák buzgó fiai, és egy szívvel-lélekkel kötelezték el magukat az isteni törvénynek, hogy szent őseink egyformán osztoznak a közös javakban és a közös veszélyekben, s már előre rázendítettek az atyák hálaénekeire.

Szentlecke
Zsid 11, 1–2. 8–19

Testvéreim! A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk. Őseink ebből merítettek bizonyosságot.

Ábrahám hitből engedelmeskedett a hívásnak, hogy költözzék arra a vidékre, amelyet örökségül kellett kapnia. Elindult anélkül, hogy tudta volna, hová megy.

Hittel telepedett le az ígélet földjén, idegen országban. Sátorban lakott Izsákkal és Jákobbal, akik ugyanazt az ígéretet örökölték. Várta ugyanis azt a szilárd alapokon nyugvó várost, amelyet majd az Isten tervez és épít.

Sára is a hitében kapta az erőt, hogy előrehaladott kora ellenére anya lehessen, mert hűségesebbnek tartotta azt, aki az ígéretet tette. Ezért ettől az egytől, noha már nem volt fiatal, annyian származnak, mint az égen a csillag vagy mint a tengerpart megszámlálhatatlan fűvenye.

Hitben hunytak el ők mind, de anélkül, hogy az ígélet teljesedését megérték volna; csak messziről látták és üdvözölték, elismerve, hogy vándorok és jövevények a földön. Akik így beszélnek, megvallják, hogy hazát keresnek.

Ha arra a földre gondoltak volna, ahonnan kijöttek, lett volna alkalmuk a visszatérésre. De egy jobb haza után vágyódtak, a mennyei után. Ezért az Isten sem szégyelli, hogy Istenüknek hívják, hiszen hazát készített nekik.

Ábrahám hittel áldozta fel Izsákot, amikor az Isten próbára tette. Kész volt feláldozni egyszülöttjét, ő, aki ígéretképpen kapta, és hallotta: „Izsák által lesznek utódaid.” Biztosra vette, hogy az Isten képes a halottakat is feltámasztani. Vissza is kapta, mintegy előképül.

Evangélium
Lk 12, 32–48

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: „Ne félj, te kisdéd nyáj, hisz Atyátok úgy látta jónak, hogy nektek adja az országot. Adjátok el, amitek van, és osszátok ki a rászorulóknak. Készítsetek magatoknak kimeríthetetlen erszényt, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol tolvaj nem fér hozzá, és a moly nem rágja szét. Ahol a kincsetek, ott a szívetek is.

Csípőtök legyen felövezve, kezetekben pedig égő gyertya legyen. Hasonlítsatok az olyan emberekhez, akik urukra várnak, hogy mihelyt megérkezik a menyegzőről és zörget, rögtön ajtót nyissanak neki.

Boldogok azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál. Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, körüljár és felszolgál nekik. És ha a második vagy a harmadik őrváltáskor érkeze is így találja őket, boldogok azok a szolgák.

Gondoljátok meg: ha tudná a házigazda, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem engedné betörni házába. Éberen várjátok tehát az Emberfiát, mert eljön abban az órában, amikor nem is gondoljátok.”

Péter megkérdezte: „Uram, csak nekünk mondd ezt a példabeszédet, vagy mindenkinek?”

Az Úr így válaszolt: „Ki a hú és okos sáfár, akit ura szolgálai fölé rendel, hogy ha eljön az ideje, kiadja részüket az élelemből?”

Boldog az a szolga, akit hazatérő ura ebben a tevékenységben talál. Bizony mondom nektek, hogy minden vagyónát rábízta.

De ha a szolga azt mondja magában: Uram bizonyára késni fog, és elkezdni verni a többi szolgát és szolgálót, eszik-iszik meg részegeskedik, akkor ennek a szolganak az ura megérkezik olyan napon, amikor nem is várja, és olyan órában, amikor nem gondolja. Kegyetlenül megbünteti, és a hűtlenség sorsára juttatja.

Az a szolga, aki ismeri ura akaratát, de nem áll készen, hogy akarata szerint járjon el, sok verést kap. Aki azonban nem ismeri, s így tesz olyat, amiért büntetést érdemel, csak kevés verést kap.

Mert aki sokat kapott, attól sokat követelnek, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.”

HIRDETÉS

Augusztus 15-én, hétfőn lesz Nagyboldogasszony ünnepe, amely a Katolikus Egyházban parancsolt ünnep. Templomunkban délelőtt 7 órakor, az ünnepi szentmise pedig 18 órakor lesz.

Augusztus 20-án, szombaton, Szent István király ünnepén délelőtt 10 órakor és az ünnepi szentmise pedig 18 órakor lesz templomunkban

A Plébánia Hivatal július és augusztus hónapokban hétköznapokon 8.00–12.00 óráig tart nyitva.